

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 127-128. szám

2003. július-augusztus

Nyár

Uram, áldalak a nyárban.
Aranykalászos határban
száll most hálával teli
trónusod elé az ének
tüzéért a nap hevének,
mert a szemet érleli.
Esőcseppek záporáért,
hajnalok hús harmatáért,
mindenért az ég alatt
vigassággal áldalak.

Friss vetés, szép zöld ígéret
magot hozott és megérett,
s amint lengeti a szél,
zizegő, szelíd szavával,
hitet tevő himnuszával
nagy jóvoltodról beszél.
Boldog, aki érti, hallja,
s míg aratni lendül karja,
miközben rend rendre dül,
téged dicsér egyedül.

Minden kicsiny búzaszemben
térdrekényszerítesz engem,
csodatévő Istenem.
Kezed odatette áldva
a nyár gazdag asztalára
mindennapi kenyerem.
S asztalán a keresztfának
Fiadat is odaszántad,
hogy benne legyen nekünk
kenyerünk és életünk.

Túrmezei Erzsébet

Mindenért hálát adatok!

1. Thesszalonika 5:18.

Egy apostoli levél záró akkordjaiból hangzik felénk az apostoli buzdítás, amelyben gyöngyszemként fűződnek egymáshoz a gyakorlati hívő élet alapvető értékei. Ezek közül a hálaadás gondolatát kívánom előtérbe helyezni.

A Magyar Értelmező Szótár szerint a *hála*: „A köszönetnek és a lekötelezettségnek jövőnk iránti érzése.” Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a legnemesebb érzés is olyan csupán, mint egy gyümölcsfának a virága. Lehet nagyon gyönyörű egy-egy virágba borult gyümölcsfa, de mit érne a virág, ha nem követné a gyümölcs. Sok nemes érzés vált már értéktelenné azért, hogy nem lett valóság. A hálát, mint érzelmet a gyakorlati élet területén gyakorlattá, cselekedetté kell váltanunk az Istent magasztaló dicsőítésben, az áldozathozatalban, valamint a jó cselekedetekben.

Be kell látnunk, hogy a velünk született bűnös hajlam nagy sodrást jelenthet a hívő ember számára is a hálátlanság veszélyes örvénye felé. Napjainkban rosszul értelmezett „nagykorúság” káros következménye az a hálátlanság, amely nemcsak az Isten felé, hanem az egymás iránti kapcsolatainkban is komoly problémát jelent. Hogy a hálátlanság bűnébe ne essünk, mindig szemünk előtt kell tartani azokat a jótéteményeket, amelyekben naponként részesülünk lelki és anyagi életünk területén. A hála tudatos szá-

montartása annak a jónak, amiben mások által részesülünk. Az Istenben hívő ember számára a legszilárdabb kötelék a hála. Ez minden körülmények között odaköti az embert Istenhez. De megváltoztatja a gyermekek és szülők közötti, valamint az embertársainkhoz fűződő kapcsolatainkat is. Pál tanítása az utolsó idők egyik jeleként említi meg a hálátlanságot: „*Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek. Az emberek ugyanis magukat fogják szeretni, pénzsóvárrak lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, háládatlanok*” (2. Tim 3:1-2.).

Ha tovább olvassuk ezt az igeszakaszt, megdöbbentő portrét kapunk „az utolsó idők” emberéről, sőt a hívők nagy kísértéséről. Hiszen Pál hangsúlyozza, hogy olyan emberekről szól, akik nagy igyekezetet fordítanak a kegyesség látszatának megtartására, de annak erejét megtagadják (5. v.).

HOGYAN LEHETSÉGES, HOGY MINDENBEN HÁLÁT TUDUNK ADNI? Sok embernek okozott már problémát a „mindenben” szó. Vajon mire vonatkozik az ebben rejlő buzdítás? Az előző Ige a szüntelen imádkozásra hívja fel a figyelmünket. A legerőteljesebb gondolatfűzés, ha arra gondolunk, hogy minden imádságunkat hálaadással kell kezdenünk. Így ad erre példát Pál apostol imádságaiban, amelyekben önmagáért és a rábízottakért, a gyülekezetekért könyörög. Nagy erőforrást jelenthet számunkra, ha egymás után végigolvassuk Pál imádságait. Ezek közül csupán néhányat idézek. „*Nem szűnök meg hálát adni ti érettek*”: az efézusiakért (1:16.), a filippiekért (1:3.), a kolossébeliekért (1:3.), a thesszalonikaiakért (1.1:2., 2.1:3).

Ezekben az imádságokban Pál magasztalja az Istent a Krisztusban való kiválasztásért, váltságunk áráért, bűneink bocsánataért, az isteni titok kijelentéséért, a mindeneket egybeszerkesztő isteni akarat megvalósulásáért.

Hálát ad a vele együtt munkálkodókért, akik részt vesznek az evangélium terjesztésének szent szolgálatában. Hálát ad a hitből és szeretetből fakadó fáradhatatlan munkálkodásért. Képtelenek vagyunk felsorolni és számba venni Isten sokféle jótéteményét, amelyben nemcsak testi, hanem lelki szempontból is naponként részesülünk, mint Isten gyermekei.

Ez a „mindenben” nemcsak a minden imád-

ságra, hanem a minden körülmények közötti hálaadásra is vonatkozik. Vannak olyan körülmények életünkben, amikor nem nehéz hálát adni az Istennek, mert nincsenek felettébb való terheink, problémáink. Megvan az erőnk, egészségünk. Sajnos, ismerjük azt a lelkiállapotot is, amelyben könnyebb lenne sírni, mint örülni. Könnyebb lenne elégedetlenkedni, panaszkodni, zúgolódni, mint hálát adni. A minden körülmények közötti hálaadásra csak olyan lelkiállapotban vagyunk képesek, amelyben nem csupán a pillanatnyi szenvedés fájdalma, hanem az örök dicsőség reménye tölti be szívünket (2. Kor. 4:17.). Péter apostol is azzal vigasztalja a szörvényben élő és a különféle kísértések között szenvedő testvéreket, hogy a szenvedésüknek megvan a célja. A szenvedések a hitet tisztító tűz szerepét töltik be a hívők életében. A dicsőült örömmel való ujjongást nem a szenvedés, hanem a hit céljának, az üdvösségnek elérése táplálja (1. Pt. 1:3-9.).

Kérjük mennyei Atyánk megerősítő kegyelmét ahhoz, hogy a hitből eredő hálaadást semmiféle megpróbáltatás és szenvedés ne akadályozza meg az életünkben.

A mindenért való hálaadásban egymásról se feledkezzünk meg. Vannak olyan testvérek a lelki közösségben, akikért nem nehéz hálát adni. Vannak ilyen barátaink, ismerőseink, embertársaink is. De mit tegyünk azokkal, akikért emberi természetünkön fogva nehéz, vagy szinte képtelenségnek tűnik a hálaadás? Ki lehet-e hagyni a minket nem szerető, vagy ellenséges magatartást tanúsító testvéreinket, embertársainkat az imádságainkból? Azt gondolom, sokszor és sokan megszegyentünk már Pál bizonyágtételét olvasva: „Hálát adok az Istennek, valahányszor megemlékezem rólatok és mindenkor, minden könyörgésemben, örömmel imádkozom mindnyájatokért” (Fil. 1:3-4.).

Mindenkor, minden könyörgésemben... mindnyájatokért. Jóllehet a filippibeli gyülekezet nagyon közel állt az apostol szívéhez, de ott is voltak problémák. Lehetek ott is olyan tagok, akik nem tudtak mindenkor, minden imádságukban hálát adni Pálért. Ő azonban az Úr Jézus tanítását és életpéldáját követve imádkozik ellenségeiért is. Az készítette őt erre, hogy sohasem felejtette el, hogy ő is ellensége volt Krisztusnak, aki érdemtelenége ellenére megbocsátott neki és a szolgálatra is elhívta.

A lelki életnek van egy olyan magaslata, amelyen az ember hit által el tudja fogadni a nehezen érthető igéket is. Ilyen a Rómaiakhoz írt levél 8:28. verse is: „Azt pedig tudjuk, hogy akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” Pál szerint az üdvösségre elhívott ember életében a negatívumok és pozitívumok egyaránt célba segítő eszközzé válnak. Ezért viszont hálaadással tartozunk Istennek. A hála hitünkről és reménységünkről való vallástétel. Látható bizonyítéka annak, hogy az Isten választottai vagyunk, ezért sem magasság, sem mélység, sem nyomorúság, sem szorongatás nem választhat el minket Istennek a Jézus Krisztusban megjelent üdvözítő szeretetétől. Ez pedig hálaadásra készítetők ok. Hiszen mit érne az embernek, ha az egész világot megnyerné is, ha lelkében kárt vallana?

Számtalan okunk van a hálás életre, amelyre Pál apostol úgy buzdít igénkben, hogy „ez az Isten akarata a Jézus Krisztus által tihozzátok”. Isten a Jézus Krisztus által nyilvánítja ki üdvözítő akaratát irántunk. A mi Urunk Jézus azonban nemcsak nyilvánvalóvá tette, hanem meg is valósította az Isten akaratát.

Az Isten akarja és méltán el is várja a kegyelembe fogadott népetől, hogy hálás életet éljen. Életünk minden területén bizonyosságát kell adnunk annak, hogy nemcsak azt tartjuk számon, hogy ki és mivel tartozik nekünk, hanem igyekszünk a mindennapi élet anyagi javaiért és az örök élet boldogságáért már itt e földi létben hálás életet élni.

Az Isten akarata szerinti hála nem szűnik meg a földi életünkkel. János mennyei látomásában nagy sokaságot látott, akik a Bárányt dicsőítették és imádták az Istent ekképpen: „Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön örökké. Ámen.”

id. Laczkovszki János (1999)

Ne bízz a hamis világ csalfa ígéreteiben, és ne higgy a pénz istenének, aki boldogságodat csak élettelen kincsekben méri.

Csak a szív jósága az, ami életre hangol.

(Simon András)

A megszentelődés két oldala

„Az Isten akarata szentelt meg minket Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra.”

„Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete.”
Zsid.10:10. 1.Tesz.4:3.

Isten Igéjében sok szó esik a megszentelődésről, és jó, ha Istennek azokat a gondolatait, amelyeket vele összekapcsol, helyesen értjük. Mind az Ó-, mind az Újszövetségben a megszentelődésnek alapvető jelentősége van az Isten számára való elkülönüléssel, elválasztással kapcsolatban. Tehát a megszentelődés egyik oldala az, hogy minden hívő, akiért az Úr életét adta, Isten számára el van különítve. Több nem ebből a világból való. Ez a mi helyzetünk is Isten előtt. Ezt a helyzetünket pedig nem érhetjük el a magunk fáradozásával, hanem minden egyes hívőnek kegyelemből adatik. Egyedül az Úr áldozata által jutunk a szentség helyzetébe, ahogyan a Zsid. 10:10. mondja (lásd még a Zsid. 13:12-t is.) Az Isten számára való elkülönítés ismertető jele a Szent Lélek, amint azt 1.Péter 1:2. írja: „a Szent Lélek megszentelő munkája által.”

Ha ezt a tényt, hogy Isten előtt megszentelként állunk, egyszer megértettük, akkor megérthetjük a megszentelődés másik oldalát is, amelyről az 1. Thesszalonikai levélben olvastunk. Ezen a világtól való gyakorlati elszakadást értjük. Mindennapi életünknek meg kell felelnie annak, amik helyzetünk szerint vagyunk. A gyakorlati szentségről van szó. Hogyan sikerül ilyen módon élnünk? Úgy, hogy Isten Igéjét újra meg újra személyesen a saját szívünkre és lelkiismeretünkre alkalmazzuk.

Íme, mily fontos a gyakorlati szentségre nézve, hogy Isten Igéjét, amelynek tisztító ereje van, pontosan ismerjük és annak megfelelően éljünk.

H.N. (Vetés és Aratás)

Valamely gyomnak egyetlen kicsi virága az útfélen, egy kis kagylónak a héja a strandon, egy madár tolla – mindez hirdeti neked, hogy a Teremtő művész.

(Tertullanusz)

Gyerekeknek (is)

Fütyös Marci

Ha valaki mély álomba merül, azt szokták mondani: „alszik, mint a mormota”. Azt azonban már kevesen tudják, hogy ez a mintegy 50 cm hosszú állat csak télen aluszékony, egyébként nagyon is éber, szemfüles.

Mormota Marci már kiskorában megtanulta, hogy ha az őr fütyje felhangzik, mindent félretéve, a talajba vágott mély járatokba kell menekülni, hiszen veszély leselkedik rájuk. Ez a figyelmeztető fütyty olyan, mint az iskolákban a tűzjelzés. Amikor meghallják a gyerekek, azonnal véget kell vetni a tanulásnak, ott kell hagyni a holmijukat, és szépen, rendben, de minél gyorsabban kijutni az udvarra. Az őr jóvoltából Marciék mindig el tudtak bújni az ellenség elől, s csak akkor merészkedtek elő újból, mikor biztonságban voltak. Igen ám, de a kópé Marci egyszer gondolt egyet, s jó hangosan elfütytette magát, várva a hatást. A mormoták nem tudták, hogy ez csak ugratás, így aztán mindannyian ijedten menekültek a rejtékhelyekre, Marci pedig nagyot kacagott átvert társain. Ettől kezdve, ha unatkozott, és szórakozásra vágyott, csak fütytyentett, s a mormoták mind eltűntek. Ilyenkor kihaszálta az alkalmat, hogy a menekülés közben otthagytott kosárákból csemegezessen.

A többiek már kezdetben rájöttek a turpisságra, s Marcit komolyan megfeddték a felnőttek. Ez azonban nem használt, ő tovább üzte csúnya játékait.

Aztán egy alkalommal valóságos veszély fenyegette a mormoták népét. Felhangzott az őr messze hangzó fütytye, mindenki a menedék felé vette útját. Marci is szedte volna lábait, de jaj! – beszorult a farkincája két sziklatömb közé. Pánikba esett és kétségbeesetten kiáltott segítségért. Lesz, aki segít rajta? De hiszen ilyenkor mindenki csak a saját bőrét menti! No és ki segítene éppen neki, aki annyiszor becsapta, meglopta társait? Azt gondolta, itt a vég. Ekkor azonban megjelent a jólelkű Frici, s ő anélkül, hogy felrögt volna Marci gonoszságait, segítette neki kiszabadulni, így az utolsó pillanatokban még mindketten eljutottak a családjukhoz.

Marci megszégyenülten kuporgott a menedékhelyen. Szíve olyan hangosan dobogott, hogy mindenki hallhatta. Megfogadta, hogy soha többé nem csapja be, nem rövidíti meg társait, s ezt aztán be is tartotta.

A Biblia által Isten azt mondja nekünk: *„Te győzd le a rosszat a jóval!”* (Róma 12:21.) Frici ezt tette. Kövesd példáját!

Ficsorné Kapus Mónika

Heuréka!

Nessie van Niekerk egy transváli (délfrikai) gazdálkodónak a lánya volt. Egy napon az apja kertjét átszelő Vaal folyó partján játszott, és köveket gyűjtött a medrében.

Nézd csak, mama – mutatta hazaérve az édesanyjának –, egész kötényre való kavicsot szedtem!

A szülők nagyon szépnek találták a kövecskéket, és bevitték a városba egy ékszerészhez. Hatalmas összeget kaptak tőle. A gondos vizsgálat kimutatta ugyanis, hogy egy 21,5 karátos gyémánt volt közöttük. A pompás drágakövet elnevezték Heurékának (görög jelentése: megvan! megtaláltam). Az 1867-68-as párizsi világiállításán ez a gyémánt volt az egyik leghíresebb látnivaló. Niekerk drága áron eladta birtokát, és nemsokára itt jött létre a világ legjelentősebb gyémántipara.

Angelus Silesius sokkal nagyobb kincset talált. Erről ír „Szeretni vágyom, lelkem éke” kezdetű énekében:

„Hogy oly későn találtalak meg,
Szépséges és dicső Uram,
S nem régtől vallak az enyémmek,
igaz békém, legfőbb javam,
Búsítja, bántja szívemet,
Hogy nem régtől szeret.

Eltévedtem, vakon futottam,
Hiába is kerestelek,
Tőled folyvást messzebb jutottam,
Kergetve múltó fényeket,
Te vitted véghez most magad,
Hogy megtaláltalak.”
(312. Halleluja 3. és 4. verse)

„Élet és Világosság” 1993/11.

Isten informátorai

A mi hatalmas, nagy, boldogító küldetésünk: közölni a világgal Isten szeretetét, akarátát – az Úr Jézus Krisztus által. Ennek az információnak a továbbadására igénybe akarja venni Isten és a Szentlélek a megtért, újjászületett ember életét, lényét. „Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jócselekedeteiket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt. 5:13., 16.).

Informálnunk kell embertársainkat a szóbeli bizonyosságtételünkkel is.

„Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan halljanak igehirdető nélkül? A hit hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által” (Róm. 10:14., 17.).

A mai információözönben – az inflálódott emberi szó ellenére is – érvényes a Krisztus-hirdetés parancsa. Több lehetőség adatott az írásos anyaggal való evangélizálásra, tanításra, de mintha ezt nem ismertük volna fel. Pedig megsokszorozhatja a hatásfokot, több emberhez eljuthat így az örömhír. Tovább kellene adni felebarátainknak a könyvespolcainkon összehortolódott jó iratmissziós könyveket. Érdemes lenne – akár gyülekezetenként – pénzt szánni iratmisszióra, hogy terjedjen az örömhír. Erre is vonatkozik a misszióparancs Mt. 28-ban. Mennyi pénzt áldoz a világ a reklámjaira! Informál, plakátokat ragaszt, szórólapot osztogat, csak-hogy megnyerje elképzelésének az embereket.

Vannak már kezdeményezések: szórólapok, plakátok, levelezőlapok készítésére, melyek keresztyén információt tartalmaznak. Értelmét látjuk ennek? Érdemes ezzel foglalkozni? Hit nélkül természetesen nem! A későbbiekben bizonyára még több ilyen jellegű anyagot fogunk előkészíteni, kiadni. Használjuk ki a szabadság adta lehetőséget! Az Ige mondja, hogy „áron is megvegyétek az alkalmat!” Miért kellene elszalasztani? Miért kellene a keresztyén üzenetet tartalmazó szórólapoknak, plakátoknak hiányozniuk a többi hirdetés, információ mellől? Ki kell tenni ezeket az imaház elé is, de nem csak oda. Oda, ahol sok ember olvashatja, ha akarja. A technika adta lehetőségeket is jobban ki kell használnunk. Sok már a magnókazettán, videokazettán rögzített és továbbítható keresztyén üzenet. Még arra is van lehetőség, hogy rádió-

ban, televízióban megszólaljon a mindenkit boldogítani akaró evangélium. Mi vagyunk Isten informátorai. Vagy mégsem?

Bayer György
BH. 1990.

Ha nem teszek semmit sem

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Most megnyugszom,
most elpihenek,
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten,
új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Túrmezei Erzsébet

Szép a harmatcsepp a fűszálon és nem is kis dolog, hogy magának a nagy napnak lehet tükrözöje. (Friedrich Rücken)

Nem a csillárokon és a lámpákon múlik,
nem is a holdon és a napon,
az a mi igazi gondunk,
hogy előbb szemre van szükségünk,
mely az Isten dicsőségét láthatja.

(Selma Lagerlöf)

Nyári zsongás

Zsong a nyári rengeteg,
Zeng a napsugár.
Sárga búza megreteg,
Sarlajára vár.
Napraforgó napba néz,
Lepke mondja: rózsaméz,
Búza mondja: nyár.

Rám szakadt a nyár, szívem,
Forrón, gazdagon,
Búzafürtös földeken
Érik asztagom.
Bókol már a telt kalász,
Közeleg az aratás:
Delet ért napom.

Csordul nyaram delén
Fönn a hegyfokon,
Szerteszét merengek én
Völgyön, partokon.
Mostan mindent értek én,
Most az élő földtekén
Minden fű rokon.

Lelkem, élő lant-ideg,
Most be jó neked!
Minden, minden a tied:
Földek és egek!
Zsongd az ég-föld-szív zenét,
Emberét és Istenét:
Zsongd ki mélyedet.

Sík Sándor

Ha a hétköznapi gondjai
behálózták is az életet,
ha nincs már lehetőség,
hogy a körülményeiden változtass,
mégsem vagy fogoly.
A lelked szabad,
- s a lázító kényszeren túllépve –
hatalmadban áll önként is elfogadni,
amit a sors adott.
Nincs olyan börtön,
amelyből lelked az égig ne érne.

Simon András

Dr. Torry hitvallása

„Hiszem, hogy van Isten, aki az imádságokat a Bibliában megállapított feltételek szerint meghallgatja. Hiszem, mert gyakorlatilag megtapasztaltam. Tudom, hogy van Isten, és tudom, hogy az imádságot meghallgatja, mint ahogy tudom, hogy a víz oltja a szomjamat. Volt idő életemben, amikor szó szoros értelmében imádságból éltem. Zsebemben minden fillér, számba minden falat, minden darab ruha, lakbér, terem-bérlés, egyszóval minden, amire szükségünk volt, imánkra jött feleletül, sok esetben igen meglepő és csodálatos módon. Éppen olyan bizonyos vagyok abban, hogy van Isten, aki az imádságokat meghallgatja, amilyen bizonyos vagyok abban, hogy élek.

Hiszek JÉZUS KRISZTUSBAN, a négy evangélium Krisztusában. Nincs más. Hiszem, hogy Jézus Krisztus megfeszített bűneinkért, eltemették és valóban újra feltámadt. Jézus Krisztus feltámadása hitem sarokköve. A feltámadásban látom Jézus Istentől küldetésének bizonyítékát. Hiszek Jézus Krisztus Istenségében, hogy testben megjelent Isten volt; de éppen így hiszek valóságos emberi mivoltában, hogy az Ige testté lett, s Jézus erkölcsileg, szellemileg, értelmileg és szervezetenként valóságos ember volt.

Hiszem, hogy Jézus Krisztus magára vette minden bűnemet, és mások összes bűneivel együtt saját testében felvitte a keresztfára: megváltott a törvény átkától, átokká lett érettünk, és engesztelő váltságshalála által van bűnbocsánat a legelvetemültebb bűnös, a legfékeltlenebb szájú istenkáromló, a legmegátalkodottabb hitetlen számára is. Nála kész a bocsánat. Mindenki elnyerheti, magáévá teheti, élvezheti Jézus Krisztusba vetett gyermeki hit által. Hiszem, hogy Jézus Krisztusé most – az Ő feltámadási dicsőségében – minden hatalom égen és földön: van hatalma, hogy a legmegkötözöttebb bűnöst szabaddá tegye, és a leggyengébb hívőt mindvégig megtartsa.

Hiszem, hogy mindenki, aki nincs Krisztusban, elveszett, míg el nem fogadja Jézus Krisztust személyes Megváltójának, Urának, Királyának; és mint ilyeneket a szenvedései nem érnek véget e földi élettel, hanem sokkal nagyobbak lesznek a más világon.

Hiszek a BIBLIÁBAN. Hiszem a teljes Bibliát, hogy Isten Igéje, amely teljesen megbízható kijelentést ad Isten jelleméről, akaratáról, szándékairól, valamint az emberről, ennek természetéről, képességeiről, kötelességeiről és rendeltetéséről. Emberek, egyházak, felekezetek csallhatatlanságában nem hiszek, de hiszem, hogy Isten Igéje, Jézus Krisztus csallhatatlan.

Hiszen ISTEN SZENT LELKÉBEN, hogy ma is munkálkodik, hogy jelenlegi Tanácsadónk, Vezetőnk és Erősítőnk. Hiszek a SZENT LÉLEKBEN, mert ismerem meggyőző erejét, mert meggyőzőtt bűneimről, felébredtettem, amikor közönybe, világiasságba, bűnbe voltam merülve, és Krisztus elfogadására vezetett. Tudom, hogy amit velem megtett, másokkal is, sok-sok ezer emberrel megteszi. Hiszek újáteremtő erejében: ha megragad egy bűnös embert, pillanatok alatt szentté tudja tenni, aki megtelik szeretettel Isten, Krisztus és felebarátai iránt; ha megragad egy fősvényt, olyan áldozatos szeretettel tölti meg, hogy képes utolsó fillérjét odaadni, ha egy szűkölködőt lát; ha megragad egy iszákost, a legjózanabb emberré alakítja; ha megragad egy züllött nőt, a legszentebb asszonnyá teszi. Hiszek ebben, mert saját szemimmel láttam. Hiszem, hogy Isten SZENT LELKE tanít meg bennünket arra, hogy hogyan imádkozzunk, fagyos szívünket forró imára hevíti; Isten a SZENTLÉLEK tüztől izzó imákra válaszol.

Hiszek egy megszentelt életben – vagyis, hogy mindenki, aki Krisztus követőjének vallja magát, ellent tud állni a világ csábításainak, nem világi szempontok irányítják életét, hanem mindenben egyedül Jézusra, Urára, Mesterére néz: vagyis egyéni, családi, társadalmi, politikai, kereskedelmi életében csak azt teszi, amit Jézus mond, mégha ezért mindenki különcnek nevezi is. Hiszem, hogy lehet Jézusnak az élet minden vonatkozásában engedelmeskedni, nem törődve azzal, hogy ez mibe kerül, és hogy a világ mit szól hozzá.”

Kedves olvasó! Te is hiszed mindezt? Ne légy hitetlen, légy hívó!

Angolból: V. S.

Isten azt akarja, hogy munkatársai legyünk a világban a szeretet, a béke, a boldogság, az emberség dolgában.

(Hannelore Frank)

Nyárvégi dal

Már learattak. A dal is elhalt.
Messzire szálltak tőlünk a darvak.
Ahogy jött, úgy elmúlt a nyár.

Búsán néznek rám a madárkák
Kik a nyarat általdalolták
S az én kedvem is messzeszáll.

És utána kopár mezőket
Üres pusztákat, üres rétet
Süt a nyárvégi napsugár.

Megfáradt aggként, dal nélkül indul
Üresen hagyva zöld rétet, mely barnul,
Rózsahullással megy a nyár...

Kárász Izabella

Megmentett!

Jéghideg voltam és halott,
megvakított a Sátán,
amikor világra jöttem,
tönkretett voltam én már!
De az Isten tudott rólam,
kegyelme megérintett,
Szent Igéje meggyógyított,
Szellem elpecsételt.
Bűneimért elégtételt
a Bárány vére adott...
Semmit sem tudok mondani,
én csak boldog vagyok!
Senki sem jött hogy megmentsen,
ember nem merete tenni,
a pusztulás előtt álltam,
nem tudtam tovább menni!
-Uram, irgalmad nyúlt le értem,
Te mentettél meg engem!
Csak azért, mert hittem Benned!
Semmit sem cselekedtem!
Hittem Benned, aki hívtál,
s a bárány vére által
új életet kaptam Tőled,
erről beszélek bátran:
az Úr tettei oly nagyok,
és én boldog vagyok!

Bob Dylan

Derűs percek

Két videokamera ül a fán. Az egyik leesik, mire megszólal a másik:

- Fölvegyelek?

Két ceruzaelem beszélget:

- Tök jó a szerkód!

- Ja, az anyám VARTA.

Miben hasonlít a hegyipásztor és a sziklamászó?
Mindkettő marhára vigyáz a hegyen.

Egy ló bemegy a vaskereskedésbe:

- Kérek egy kiló kenyeret!

- Csak rózsaszín van.

Nem baj, biciklivel vagyok.

Melyik a kakukktójás?

Arany

Petőfi

Ezüst

F a k a n á l

Fokhagymás tökleves

Hozzávalók: 1 kisebb spárgatök (hosszúkás, kb. 50 dkg-nyi), 2 kemény paradicsom, 2 evőkanál olaj, 1 evőkanál finomliszt, 1 dl tejföl, 1 csokor petrezselyemzöld, 2 gerezd fokhagyma, 1 tyúk-húsleveskocka, kevés só, késhegynyi törött fehér bors.

Levesesfazékban felhevítjük az olajat, rászórjuk a lisztet, és folytonosan kevergetve világos sárgára pirítjuk. Ezután a tűzről lehúzzuk, ráöntünk 2 dl vizet, és addig keverjük, amíg egészen sima, csomómentes nem lesz. Fokozatosan hozzáöntünk még 5 dl vizet, és jól összekeverjük. Beletesszük a meghámozott, kimagvált és egyforma kockákra vágott tököt, valamint a tyúk-húsleveskockát. Fedő nélkül felforraljuk, és a forrástól számított 5 percig ugyancsak fedetlenül főzzük. (Vigyázat! A rántástól hamar kifut, ha befedjük!) Közben a tejfölt simára keverjük ½ dl vízzel, és hozzáadjuk a megtisztított, összezúzott fokhagymát, a borsot és a fele, apróra metélt petrezselyemzöldet, amivel még egy pillanattig forraljuk.

Hideg őszibarackleves

(4 személyre)

Hozzávalók: fél liter rostos őszibaracklé (üveges vagy dobozos), 50 dkg őszibarack, 2-3 evő-

kanál piros színű gyümölcszörp, fél citrom leve és reszelt sárga héja, 1 teáskanál búzakeményítő, 1 mokkáskanál só, jégkockák.

A búzakeményítőt másfél dl vízben simára keverjük, hozzácsorgatjuk a zörpöt és a reszelt citromhéjat, majd folytonos keverés közben felforraljuk. Egy-két percnyi főzés után beleöntjük az őszibaracklevet és a citromlevet. Éppen csak egyet forralunk rajta, máris lehúzzuk a tűzről és megsózzuk. A fazekat hideg vízzel telt nagy edénybe tesszük, hogy gyorsan lehűljön. Közben az őszibarackot egy pillanatra forrásban lévő vízbe mártjuk, hogy könnyen meghámozhassuk, majd hámozás után félbevágjuk, kimagozzuk és a barackot apró kockákra vágva azonnal beletesszük a levesbe. Ha kihűlt, leveses csészékben elosztjuk és néhány jégkockát beleteve, azonnal tálaljuk.

Fokhagymaleves

Hozzávalók: 5 dkg fokhagyma, 8 dl húsleves, 5 dkg vaj, 5 dkg liszt, 2 dl tejszín, 2 db zsemle, ½ csokor metélőhagyma, só.

A megtisztított fokhagymát szeletekre vágjuk, és a leszűrt húslevesbe téve kb. 30-40 percig gyöngyöző főzéssel főzzük. Külön edényben vajat hevítünk, ebben a lisztet kissé megpirítjuk, felöntjük a tejszínnel, habverővel elkeverjük, hozzáöntjük a forrásban lévő húsleveshez, és még kb. 5 percig takaréklángon forraljuk. Csészékbe szedjük, beletesszük a vajban pirított, kockára vágott zsemlet, rárakunk egy-egy evőkanálnyi tejszínhabot amelybe finomra vágott metélőhagymát kevertünk.

Állandó alkalmaink

Csütörtök: 18,30 Bibliaóra

Vasárnap: 9,00 Imóra

10,00 Istentisztelet

17,00 Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.

Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban

Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>